

[Ministeren for offentlige arbejder.]

i privatradiotjenesten som egentlig nød-kanal.

For så vidt angår spørgsmålet om fra kysten at aflytte privatradiokanaler, der er afsat til maritime formål, og hvoraf der ifølge det cirkulære, der nu foreligger, er to, skønnes der ikke at være noget grundlag for at anbefale nogen dansk offentlig myndighed at etablere en sådan lyttevagt. Men jeg kan gøre opmærksom på, at hvis der på privat basis som i Sverige kan arrangeres en eller anden form for aflytning, ses der heller ikke at være noget i vejen for, at man gør det.

Det skal bemærkes, at privatradioanlæg naturligvis i lighed med hvilke som helst andre radiokommunikationsmidler under passende omstændigheder i konkrete enkelttilfælde kan vise sig nyttige også ved redningsaktioner, og post- og telegrafvæsenet har derfor, som jeg nævnte, taget hensyn dertil ved at afsætte to kanaler i privatradiobåndet udelukkende til maritime formål. Det er i øvrigt de samme kanaler, som i Sverige anvendes som maritime kanaler.

Til sidst skal jeg lige bemærke, at vi ikke har set nogen anledning til at forhøje den maksimalt tilladelige udstrålede sendeeffekt for privatradioanlæg på 0,1 W, bl. a. fordi denne effektgrænse endnu ikke er udnyttet af de på markedet værende godkendte anlæg her i landet.

Johan Nielsen: Jeg takker ministeren for svaret. Kan jeg forstå det sådan, at vi kan få de samme rettigheder, som svenskerne har, hvis vore sejlklubber selv etablerer en tjeneste?

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Det vil nok kræve større detailkendskab til de svenske rettigheder, for at jeg umiddelbart turde svare ja. Jeg henviser til, hvad jeg sagde før: der er altså to kanaler til rådighed, og der kan ikke ses at være noget i vejen for, at man selv kan etablere en ordning. Det er efter det, der er oplyst over for mig, den måde, man har ordnet sig på i Sverige.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 28) findes i tidenden sp. 589, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 499).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Robert Christensen: Jeg skal på udvalgets vegne meddele, at vi har haft en række møder og derunder et samråd med landbrugsministeren. I dette samråd tilbød landbrugsministeren at nedsætte et udvalg med den opgave at foretage en undersøgelse af mulighederne for og forsvarligheden af at anvende mellemteknikere i dyrlægegerningen og af, hvilke krav man må stille til disse. Udvalget skulle derudover undersøge mulighederne for, at landmænd kan få adgang til selv at behandle deres dyr med lægemidler i videre omfang end nu.

I udvalget er vi enige om, at de eksportinteresser, erhvervet og samfundet har, også skal tilgodeses, og udvalget indstiller hermed lovforslaget til vedtagelse uden ændringer.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Jeg vil gerne takke udvalget for den enstemmige indstilling og bekræfte, at jeg er enig i, at der er en lang række spørgsmål, der trænger sig på. Derfor har jeg også tilbudt at nedsætte dette udvalg til at undersøge de mange relevante spørgsmål, og jeg vil gøre det meget hurtigt. Jeg tror, det har sin betydning både på disse og andre områder, at vi får klarlagt alle de problemer, der foreligger, således at de kan indgå i overvejelserne ved næste egentlige lovrevision.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.